

ԲԱԶՄԱՎԷՊ

ՕՐԱԳԻՐ

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ, ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Տ և տ և ս ա կ ա ն և շ Բ ն ա կ ա ն

Գ Ի Տ Ե Լ Ե Ա Ց

ԺԲ. ՏԱՐԻ. ԹԻԻ 14.

1854

ՅՈՒԼԻՍԻ 15.

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ԿԱՍՏԻԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԳԼՈՒԽ Բ.

Կրօնք : (Տես կրես 161)

ԿՐՕՆՔ, սրբազան կապ, որ զարա-
րածը իր Արարչին, զմարդ առ Աստուած
կը վերաբերէ ու կը կապէ. երկիրս
երկնից, Ժամանակը յաւիտենականու-
թեան հետ. ու այն պատճառաւ 'ի
տղայն այս կեանքը կը բարձրացնէ ին-
չուան յաւիտենական կեանք :

ԿՐՕՆՔ, սուրբ և վեհ դաստիա-
րակ, որ կը յայտնէ տխրեղճագոյն հասա-
կին բարձր և մաքուր հրահանգները .
ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹԵԱՆ ԲԱՐԵՐԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆԸ և Արարչին գերագոյն իշխա-
նութիւնը, որուն բեղմնաւոր և ամենա-

կարող կամքը զմեզ յոյճնչէ դուրս հա-
նեց : ՓՐԿԱԳՈՐԾՈՒԹԵԱՆ ԲԱՐԵՐԱ-
ՐՈՒԹԻՒՆԸ . Փրկչին անձնանուէր սե-
րը, որ առանց իր փառքէն և իր անայ-
լայլելի երանութենէն բան մը կորսն-
ցնելու՝ մեզի նման մարդ եղաւ, 'ի
խոնարհ երկիրս իջաւ իր մոլորած արա-
րածը փնտրուելու, և զմեզ իր պատարա-
գովը ու խաչին վրայ մահուամբ գնեց,
մեզի իր սիրոյն հիանալի ցոյց մը տալով
այդ հրաշալի խոնարհութեամբ ու իր
բաշած չարչարանքներովը :

ԿՐՕՆՔ, գերագոյն իշխանութիւն,

որ կը պատուիրէ սիրոյ ու ճանաչման ընդունակ ամէն էակի՝ որ ճանչնան ու սիրեն զայդ ամենամեծ , ամենասիրելի ու ամենակատարեալ Մատուցող , սիրել ինչպէս որ պէտք է զինքը սիրել . ըսել է , գերազանցապէս , ինքն իրմէ աւելի , ՚ի վեր քան զամենայն ինչ , ու Սուրբ Վրոց պարզ ու ազդու խօսքերովը՝ եր Բուր սրբուհի , եր Բուր հոգուհի , եր Բուր ճարտար , եր ամենայն խորհրդուհի , եր ամենայն զօրութեամբ :

Որ կը պատուիրէ զինքը պաշտել , աղօթել իրեն այնպիսի կենդանի հաւատքով , այնպիսի խոնարհ վստահութեամբ . ու անձին ոչնչացուցմամբ , որ ամենաբարեոյն Մատուցող հայեցուածքը իրեն կը ձգեն , սիրտը կը շարժեն և իրեն ողորմութիւնը անոնց վրայ կ'իջեցնեն՝ որոնք որ կարգան առ նա :

ԿՐՕՆՔ , խորհրդաւոր ներշնչող , որ շնորհք կու տայ բարեգործութիւն ընելու և կը զօրացնէ նոյն իսկ ամենատկար սիրտերը գթուարագոյն պարտքերը կատարելու . որ բողբոջել կու տայ , ընծիւղել ու ծաղկիլ իր օրինացը հաւատարիմ սրտերու մէջ՝ աւելի սիրելի , աւելի սրտաշարժ , երբեմն ալ աւելի զիւցազնական առաքինութիւններ . հաստատուն ու քաղցր բարեպաշտութիւն , հաւատք , կենդանի յոյս , հպատակութիւն աստուածային կամաց , համբերութիւն , ազնուական ամօթխածութիւն , անմեղութիւն , արիական ողջախոհութիւն , ժուժկալութիւն , բարեխառնութիւն , բարեկամութիւն , կարեկցութիւն , արդարութիւն . միանգամայն կը հեռացնէ չարէն , ու ապերախտութենէ , անիրաւութենէ , կեղծաւորութենէ , ստութենէ և ամենայն ցածութենէ կը սարսափեցնէ :

ԿՐՕՆՔ , օգնական կարողութիւն , որ կը զօրացնէ զմանկութիւնը , ու կը մխլթարէ զձերութիւնը կենաց ճամբուն մէջ , ուր որ երբեմն այնչափ գթուարինք այնչափ առապարք կը հանդիպին , ու թող չտար որ ինկնինք , կամ թէ ինկած ըլլանք կը վերցնէ . կ'ազգէ մեզի երկիւղած ցաւեր , խղճի սուրբ խայթեր

և այն երկրորդ անմեղութիւնը որ զըզջուով կու տայ մեզի . մեզի Մատուցող վախը կը սորվեցնէ . այն որդիական վախը , զորն որ Պոսիւէ կ'անուանէ ամրագոյն նեցուկ առաքինութեան և նոյն իսկ հիմն մարդկային կենաց . և ես սիրով կ'անուանեմ վախերուն գեղեցկագոյնը , որովհետև այս վախը ուրիշ ամէն վախ կը մերժէ :

Սերձապէս ԿՐՕՆՔ , միակ և անմահ հաշտարար մարդկային ընկերութեանց , որ իրարու կը մերձեցնէ Մատուցող ամենայն որդիքը , և մի միայն տուն մը եղբարց կը կազմէ զանոնք և կը սորվեցնէ անոնց , որ իրարու բնաւ չժխտեն ոչ ճանարտութիւն , ոչ սէր , և ոչ արդարութիւն . որ կը հաւաքէ իրենց ամենայն մտածութիւնները , իրենց ամենայն իղձերը՝ մի և նոյն ըղձի վրայ , մի և նոյն մտածութեան վրայ , որ է հասարակաց հօրը մտածութիւնն ու սէրը . նոյն կրօնքը զանոնք կը ժողվէ կրօնական տօներու ատեն միաբան մէկ սիրտ , մէկ հոգի , միաձայն ըլլալու , և միաբանութեամբ երգելու Մարգարէ գովեստները , ու սովորելու ամենքը միակերպ զանիկայ սիրել , և իրեն սիրոյն համար նաև զիրար սիրել :

ԿՐՕՆՔ , “ որ , ինչպէս որ ճարտարութեամբ կ'ըսէ Ֆենելոն , ձեռք կ'առնէ անուշահոտ խոնկերը , մեծափառ արարողութիւնները , շքեղագոյն տաճարները , հանդիսաւոր ժողովները , վսեմ երգերը , գորովաշարժ ներդաշնակութիւնները , ծանրազին զարդերը , սուրբ սեղանոյն պաշտօնէից ծանր ու պարկեշտ տեսիլքը , որ հոգեոց խորը սնուցանէ այն ամենայն առաքինութիւնները , զորոնք բարեպաշտութիւնը և Մատուցող սէրը կ'ազգեն , ու ներկայացնէ սուրբ սեղանոյն վեհափառ զօհր և ասանկով աւելի զգալի ընէ երկրպագութիւնը , երախտագիտութիւնը և անսահման հպատակութիւնը՝ զոր արարածը պարտկան է իր գերագոյն արարչին :

Մյս է ահա ԿՐՕՆՔԸ :
Մայց պէտք է այս ալ աւելցնենք՝ որ

ԿՐՕՆՔԸ, այն սրբազան կապը, այն վեհ կարողութիւնը, այն վսեմ իշխանութիւնը, այն երկնային շնորհքը ու աստուածային օգնականութիւնը,

ԴԱՍՏԻՆԸ ԿՈՒԹԵԱՆ ՄԻՋՈՑ ՄԸՆ է:

Իայց չըլլայ որ մէկը մտքէն անցնէ թէ ասանկով էս զկրօնքն իր բարձրութենէն կը ցածցնեմ ու կը նուաստացնեմ: ոչ երբէք. մարդկային դաստիարակութիւնը անանկ մեծ բան է, որ անոր նայելով չկայ բան մը որ աւելի մեծ ըլլայ:

Տարակոյս չկայ՝ որ միշտ ու ամէն տեղ կրօնքը մարդուս ու Մատուոյ էական վերաբերութիւնն է. միակ վախճան Մատուոյ արարչագործութեանը և մարդկային կենաց. դաստիարակութեան մէջ, ինչպէս ուրիշ բանի մէջ, կրօնքը գերագոյն ՆՊԱՏԱԿ է, սկիզբն ու վախճան, ամէն բանին այբն ու ծն:

Իայց նոյնպէս կրօնքը միանգամայն ՄԻՋՈՑ մըն է. էական միջոց, անսխալ միջոց, ամենակարող միջոց, որ ամէն բանի ազդեցութիւն ունի. բայց նոյնպէս յատուկ ազդեցութիւն ալ ունի, ինչպէս ուսումը, ինչպէս Բարեկրթութիւնը, ինչպէս նիւթական ճարտար խնամքը:

Ար խոստովանիմ. և չեմ կարծեր որ ուրիշ բան մը ըլլայ որ աւելի լաւ ըմբռնել տայ այդ արտաբոյ կարգի գործքին մեծութիւնը ու ազնուութիւնը, որն որ կ'անուանի մարդկային դաստիարակութիւն: Ընդհանրապէս աշխարհքիս վրայ եղած գործքերուն մէջ մեծագոյնն ու ազնուագոյնն է, վասն զի բոլոր մարդս կը բովանդակէ, բոլոր ամբողջ մարդը, այնպէս ինչպէս որ Մատուած զմարդը մտածեց ու ստեղծեց. և դաստիարակութիւնը կը շարունակէ աստուածային այս գործքը այնպիսի բարձրագոյն բանի մէջ՝ ինչպիսի է ստեղծագործութիւնն ու հայրութիւն հոգեոց:

Եւ ասոր համար կրօնքը՝ որ միշտ նախագահ պիտի բազմի այդ հրաշալի գործքին մէջ, նաև կը մտածուի իբրև յարուստ ու առանձնական միջոց ճշ այս գործքիս:

Յիրաւի կրօնքն է մարդուս սիրտը ու

խղճարանքը կազմողը. ինչպէս կ'ընէ այդ բանը: Ըստ բանը շատ հարկաւոր է լաւ ըմբռնել: Համառօտիւ ջանանք մեկնելու:

Դաստիարակութիւնը մարդուս միտքը կը կազմէ ուսմամբ. ու բարեկրթութիւնը կը կանոնաւորէ, կը նուաճէ ու կ'ուզէ կամքը. և ասիկայ ահա կ'ըլլար ամբողջ դաստիարակութիւն, գէթ հոգեոյն ամբողջ դաստիարակութիւն, թէ որ մարդս գեռ ուրիշ աւելի փառաւոր առանձնաշնորհութիւն ալ չունենար, ուրիշ շատ աւելի գերազանց վախճան մը, որն որ զինքը զգալի բաներէն ու աշխարհքիս անցողական կարգէն վեր բարձրացնելով՝ յաւիտենական ու աստուածային բաներու հաղորդակից կ'ընէ. իրեն կը յայտնէ բարւոյն ու ճշմարտին գաղափարը, արդարութեան ու գերագոյն ուղղութեան, կրօնական ու բարոյական կատարելութեան գաղափարը, ու սիրել կու տայ:

Հոս յարաբերութեանց ուրիշ կարգ մը կայ, որ իր իմացողութենէն ու կամքէն գերազանց վիճակ մըն է՝ քան թէ կարողութիւն մը որ մարդուս խղճմտանացը մէջ առաջին տեղին կը բռնէ. և է պարտքը իմանալու ու կամելու. ասիկայ անյաղթելի կերպով մարդուս ճանչնալ կու տայ գեղեցիկը, արդարը, համեստը, և կը պատուիրէ որ զայն սիրէ և քանի որ երկրիս վրայ է զայն՝ ի գործ դնէ:

Ըստ գերագոյն կարգիս համար մասնաւորապէս կրօնքը կը կազմէ, կը վսեմացնէ, կը լուսաւորէ, կը զօրացնէ զհոգին, և տես ինչպէս. կրօնքը, որ լոյս է, ճորտոր ուսման նման՝ հաւատքին ձեռքով կը յայտնէ մարդուս այն գերբնական ու գերազանց վախճանը, որ իր կենացը յետին ու վախճանական նպատակն է:

Արժեքը, որ նոյնպէս օրէնս, կանոն, և իշխանութիւնն է, Բարեկրթութեան նման կը հրամայէ մարդուս ինչ որ պէտք է ընել և ի գործ դնել այդ վսեմ ու յաւիտենական վախճանին բարձրանալու համար. և ասով կը կազմէ անոր խղճարանքը, ստոյգ կերպով անոր առջևը դնելով

բարոյն ու չարին ծանօթութիւնը և ազդելով առջինին վրայ սէր ու երկրորդին ատելութիւն :

Նոյն կերպով նաև մարդու սիրոյ կը կազմէ և սրտին մէջ կը սնուցանէ այն ազնուական ու մաքուր զգացողութիւնը , որ աղբիւր է առաքինի բերմանց : — Սիանգամայն կը կազմէ նաև անոր բնատուրութիւնը , կրթելով զինքը , որ ամէն պարտքերը հաստատութեամբ ու երկայնամտութեամբ 'ի գործ դնէ :

Երջապէս կրօնքը , որ դարձեալ սէր է , շնորհք , ու աստուածային օգնականութիւն , կու տայ այս ամէն օգնութիւնները՝ որ մարդկային կենաց վերջին ու փառաւոր նպատակին կարենայ հասնիլ :

Տաւապիկ ինչու համար կրօնքը մարդկային դաստիարակութեան զօրաւորագոյն միջոցն է :

Արեմն այս ամենքը համառօտենք . մարդու զգացմունքները ազնուացնել , իր իմացողութիւնը լուսաւորել՝ հաւատոյ լոյսը բանին լոյսին վրայ աւելցնելով՝ ուղղել , մաքրել իր կամքը , կազմել իր խղճմտանքը , ամրացնել իր սիրտը ու բնաւորութիւնը , և ներկայ կեանքը յաւիտենականին բարձրացնել . այս է կրօնական ու բարոյական դաստիարակութեան պարտք :

Նյապիսի է դաստիարակութեան մէջ կրօնից ծանաւոր պարտքը , յարուստ ազդեցութիւնը :

Սիանգամայն յայտնապէս կ'երևայ՝ որ կրօնքը այս աստուածային գործքին մէջ ամենեւին բանէ մը օտար չկրնար մնալ ու պէտք չէ ալ որ մնայ : (Ս) Ե որ միայն մասնաւոր վարժութիւն մը ըլլայ առանց անդրագոյն վախճանի , առանձին միջոց մը առանց ընդհանուր ազդեցութեան , իր պաշտօնը չկատարեր , ու իրեն սեփական ազդուութիւնը բոլոր չկրնար 'ի գործ դնել : Իսկ թէ որ կրօնքը դաստիարակութե մէջ ինչպէս որ պէտք է նէ անանկ ըլլայ , սխալները շտկելը միայն բաւական չսեպեր , հապա պակսութեց դէմը կ'առնէ . խրղճմտանքը մաքրելով , զնուութիւնը կը նու

րողէ . հաւատք տալով , բանավարութիւնը կ'ուժովցնէ . սիրտը շարժելով , բնաւորութիւնը կը կազմէ ու կ'ազնուացնէ :

Արեմն կրօնքը դաստիարակութեան մէջ միջոց մըն է , որ կը թափանցէ , կը բռնէ , կը լուսաւորէ , կը զօրացնէ մէկալ ամէն միջոցները : Առանց ասոր ամէն բան մնորական ու տկար կը մնայ : Առանց ասոր ամէն բան տկար է , փուճ , խաբէական , թիւր ու արհամարհելի :

Կրօնքը միայն դաստիարակութիւնը մեծարանաց դպրոց մը կը կազմէ : Անտարակոյս այս բանիս խորին ու մտադիր դիտողութիւնն եղաւ որ յափշտակեց , ժամանակին նախապաշարմանցը դէմ , իմաստասիրական նորաղանդութեան այս գեղեցիկ խօսքը . Ուղղափառութիւնն է մեծագոյն ու աւելի սուրբ դպրոց մեծարանաց , որ աշխարհք բնաւորութեան ըլլայ :

Իայց կրօնքը , որ ամբողջ դաստիարակութիւնը մեծարանաց դպրոց մը կ'ընէ , կ'ընէ նաև զնոյն դաստիարակութիւնը առաքինութեան ու ճշմարտութեան դպրոց , և դպրոց երջանկութե :

Նեմ գիտեր որ արդեօք կենաց մէջ կը պատահի աւելի զուարթ օր , աւելի երջանիկ տօն , աւելի քաղցր ու մաքուր՝ յիշատակ քան ինչ որ կուենայ վարժարանի մը մէջ քրիստոնէայ դաստիարակութեամբ կրթուած առաքինի տղայն , կրօնից պաշտպանութեան տակ , առաքինութեանց և ուրախութեանց զմայլեցուցիչ տիրապետութեանը տակ , զորոնք որ կրօնքը կ'ազդէ : Հոն ամէն բան ճշմարիտ է , ազնուական , պարզ , զուարթ , խաղաղաւէտ , սիրելի . ամէն բան երկնային իմաստութեան մը գործք է ու ներշնչութիւն . ամէն բան գերմարդկային իշխանութիւն մը կը ցուցնէ , ամէն բան չեմ գիտեր ինչպիսի երջանիկ ու սուրբ ազդեցութիւն մը զգալ կու տայ , որ կ'ազնուացնէ , կը վսեմացնէ , կը գեղեցկացնէ ամէն բան :

1 Կիւլայ :

Միտքս կու գայ կենացս մէջ օր մը , որ շատ տպաւորութիւն ըրաւ ինծի այս մտածութիւնս : Ուրիշ տան ինծի իմ ընթացողքս որ հոս յիշեմ : Մեծ զոհարար ճոթեան շրջափայտեան առաւօտ մը մեր տղաքը բարեպաշտական հեռաւոր ուխտագնացութիւն մը պիտի ընէին Պոնտի անտառը Տիրուհի հրեշտակաց անուանեալ Սուրբ Լստուածածնայ եկեղեցին : Լստուածածնայ օրը՝ Մարտիանոս ամսուան մէջը իրենց շնորհակցաւ , ուսումնական դժուարին աշխատութիւններէ ետեւ . վասն զի արտաքոյ կարգի ուսումնասիրութիւն ցուցրցած էին և իրենց հասակին նայելով զարմանալի յաջողութիւն ունեցան ամէնն ալ : Լստուածածնայ ժամը չորսին ճամբայ ելանք և արևը դեռ չծագած՝ արտերուն մէջէն առաջ կ'երթայինք :

Լստուածածնայ օրը ուրախութեանը պատճառաւ իրենցմէ դուրս էին ելած , զորն որ աշխատութիւնը և կրօնքը շատոնց իրենց համար պատրաստած էր , ու զուարթութեամբ ճամբայ կ'ընէին իրենք իրենք միացած ճամբորդութեան երգն երգելով : Ուսուցիչներն ալ ամէն կողմէն կ'երգէին : Ես կ'օրհնէի զԼստուածածնայ տեսնելով այդ բազմութիւն տղայոց ասանկ ուրախութիւնը , անմեղութիւնը , ասանկ եռանդն ու անարատութիւնը : Յանկարծակի արևը հորի զոնին վրայ երևցաւ , և իրեն լուսաւոր անիւր մեր վրայ շողացուց գեղեցիկ օրուան մը բոլոր ճառագայթները : Լստուածածնայ բոլոր խումբը ուրախութեան աղաղակ մը ձգեց . « Լստուած , Լստուած » :

1 Աստուծոյ մէկը բերնուց ըսած էր լաւ հասկընալով ու առանց սխալի մը ամբողջ Տէրէ՛մար :

Ուրիշ մը քննութեան ներկայացուց , իր դասերէն դուրս , 6.000 յունարէն ոտանաւոր տողեր , ու պատրաստ էր մեկնել որ մասն որ ուզէին :

Երրորդ մըն ալ գրած էր , նոյնպէս իր դասերէն դուրս , մէկ քերականական բառ առ բառ թարգմանութիւն ու լուծմունք մը , որն որ գրեթէ 60.000 գաղղիարէն ու յունարէն բառ կը բովանդակէր :

Մէկ խօսքով ամենքը իրենց ձեռքէն եկածը ըրած էին , և բարիզու Պատի Կղերանոցին մէջ չքտայ տղայ մը , որուն կարենայի յանգիմանութիւն մը ընել :

և սկսան մեր մեծ քնարերգակին՝ այս գեղեցիկ տողերը երգել :

Ի լուսազարդ երկնից խորան
 Զեռեղեաց զակն արփիական ,
 Որ երկնաձեմ առեալ ըզհիւն :
 Լուսաւորէ զազգս համասփիւն :
 Գեղանընջ ճաճանչաւեւ
 Աստուծոյ այն ըզգնայ յիւրն արահետ ,
 Որպէս փետայ չքքեղափառ ,
 Որ ընդ կարմիրն արեւածայր
 Յառագաստէ իւրմէ ելեալ
 Երեւի պերճ եւ գեղափայլ :
 Թըւի գիմացն իւր ի նընջ
 Էից բնաւից նորաստեղծուլ .
 Ինք սիգաբայլ յառաջ խաղայ ,
 Ծեմ իբր արորա առեալ հըսկայ :
 Իբր եւ զի մեծ են գործքք , Տէր ,
 Իբր յոգնազեղ շնորհացդ առնել :
 Յօժարք լըծոյդ զուս ի ներքոյ
 Մատուցանեն երկիւղածք քոյ .
 Հըրճուանս ի քէնդ ազգէ երկիւղ ,
 Եւ յօրինէ անքոյթ մեզ ուղ .
 Տայ ընձեռէ մեզ յաղթանակ .
 Լուսաւորէ զառոյգն հասակ .
 Զխմաստութեանն զերկնաառտ
 Ծագեալ ի տղայս իսկ ճառագայթ :

Լստուածածնայ տեսարանիս , անանկ պարզ ու այնպէս մեծ , որ ամենեւին մտքէս պիտի չելէ , ինքը զինքս քաղցր ու խորունկ մտածութեան մէջ զգացի : Լստուածածնայ գեղեցիկ երկինքը , այն կանաչ արտերը , այն լուսոյ հոսանքը , այն ճառագայթարձակ աստղը , այն կրօնական երգը , Լստուած բոլորովին ներկայ , տղայքը անանկ ուրախ իր աչքին առջև , այս ամէն բան ինծի երևցաւ իբրև կենդանի ու փառաւոր պատկեր անոր՝ ինչ որ էր կրօնքը այն սիրելի տղոց առջև , և քանի որ այն գեղեցիկ արևուն ճառագայթներուն մէջ կը քայլէին ու կ'երգէին՝ սկսայ ես իրենց վարպետներէն երկուքին՝ որ քովս էին , ըսել .

« Տեարք իմ , կը կարծէք որ այս վայրկենիս երկրիս վրայ ասոնցմէ աւելի երջանիկ տղայք ըլլան : Կը կարծէք որ ասոնցմէ շատ աւելի լաւագոյններ ըլլան և երկնից օրհնութեանը արժանաւորագոյն : Զիք ըսեր որ կրօնքը իրենց դաստիարակութեան մէջ անանկ է , ինչպէս որ այս արևը բնութեան մէջ » :

1 Յովհաննէս Մկրտիչ Ռուսոյ :